

(วันพฤหัสบดี ที่ ๑๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖)

๑๒ สมณะ...ผู้สงบนิ่งภายใน

เรื่องของกฎแห่งกรรมเป็นเรื่องที่เราจะต้องศึกษา เมื่อศึกษาแล้วเราจะพบว่า ทุกการกระทำไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่เจตนา ล้วนตกอยู่ในกฎแห่งกรรมทั้งสิ้น เหมือนไฟ ใครจับก็ร้อน ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ จะเจตนาจับหรือเผลอไปจับก็ร้อน หรือเอาเสี้ยนมาทิ่มแทง เจตนาทิ่มก็เจ็บ หรือแกว่งเท้าไปหาเสี้ยน ทั้งที่ไม่มีเจตนาทิ่มก็เจ็บ โดนประตูหนีบมือ จะเด็กหรือผู้ใหญ่ จะชาติไหนก็แล้วแต่เจ็บทั้งนั้น เช่นเดียวกันกฎแห่งกรรมไม่มีละเว้น ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ จะมีเจตนาหรือไม่เจตนา จะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม ทุกการกระทำล้วนมีผลทั้งสิ้น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าสมัยที่เป็นพระบรมโพธิสัตว์ พระองค์ทรงระลึกชาติได้ มองเห็นภายในวัฏสงสาร เห็นว่าวัฏสงสารไม่มีจุดไหนที่ไม่เสี่ยงต่ออบายเลย ไม่ว่าจะเกิดเป็นคนชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้นล่าง ถ้าไม่รู้เรื่องกฎแห่งกรรม อันตรายมาก ๆ ทุกคนเสี่ยงและมีสิทธิ์ไปอบายด้วยกันทั้งนั้น และพระองค์ก็เคยไปอบายมาแล้ว และก็ทรงพ้นจากภายในสังสารวัฏนั้น

ภิกษุ แปลว่า ผู้เห็นภายในวัฏสงสาร สมณะ แปลว่า ผู้สงบกาย วาจา ใจ คือ พอเห็นภายในแล้วจะมีความสงบ สงบทั้งความคิด คำพูดและการกระทำ ไม่อยากให้เกิดเคลื่อนไหวเลย กายอยากจะนิ่ง ๆ ใจอยากจะนิ่ง ๆ

ผู้ที่พ้นภายในวัฏสงสาร จะพ้นจากกฎแห่งกรรมได้ จะต้องนิ่ง ๆ ต้องเป็นสมณะ แม้เป็นคฤหัสถ์ไม่ได้ครองผ้ากาสาวพัสตร์ก็เป็นสมณะได้ หากเข้าถึงความเป็นพระอรหันต์ภายใน ก็ได้ชื่อว่าเป็นสมณะภายในได้ เหมือนอย่างท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี มหาอุบาสิกาวีสาขา หรือท่านธัมมิกอุบาสกอย่างนี้เป็นต้น แต่ถ้าหากเป็นบรรพชิตที่เป็นสมณะทั้งภายนอกภายใน สงบทั้งภายนอกทั้งภายใน จึงจะพ้นกฎแห่งกรรมได้ แต่ถ้ายังเคลื่อนไหว ยังวิ่งเต้น ยังทำโน่นทำนี่กันอยู่ มีสิทธิ์จะต้องเจอกฎแห่งกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เราต้องเจอกันอยู่แล้ว ที่ผ่านมาก็เจอ ปัจจุบันก็เจอ บางทีอยู่กับความทุกข์จนชาชิน ก็เลยไม่ได้รู้สึกอะไรมากมาย

เพราะฉะนั้นจะพ้นจากกฎแห่งกรรมได้ ต้องทำอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย หมั่นฝึกฝนกาย วาจา ใจ อย่างน้อยให้เข้าถึงสมณะผู้สงบนิ่งภายใน เป็นโคตรภูบุคคล หรือถ้าให้มันใจต้องเข้าถึงพระโสดาบัน เพราะว่าเกิดอย่างมากอีก ๗ ชาติ ก็พ้นจากวัฏฏะแล้วไปสู่อายตนิพพานได้
